

[Jørgen Møller.]

en aarlig Ydelse af 7 pCt., hvoraf 1 pCt. var Afdrag. Ved Tillægsloven af 23. December 1925 blev der indført visse Lempler i denne Rentebetaling, idet Loven blev ændret derhen, at Finansministeren kunde sætte Renten i Forhold til den til enhver Tid gældende Nationalbankdiskonto, dog med den Tilføjelse, at Renten ikke kunde overstige 6 pCt.

I Loven af 18. April 1925 blev det bestemt, at Afvandingskommissionen skulde afgøre, hvilke Ejendomme der skulde deltage i Omkostningerne ved Udførelsen af de i Lovens § 1 nævnte Anlæg, og i hvilket Forhold dette skulde ske, samt hvorledes Vandløbs- og Vejforbindelser skulde ordnes. Paa Grundlag af denne Bestemmelse har ikke alene den højtærede Landbrugsminister, men ogsaa Rigsdagement, at der kunde opnaas Forlig om Udgifternes Fordeling, men desværre har det jo vist sig, at der er visse Vanskeligheder at overvinde.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har Formanden for Afvandingskommissionen, Digelaget for Marsken ved Tønder, Tønder Amtsraad m. fl. fremsat Spørgsmaal med Hensyn til Rækkevidden af flere Lovbestemmelser, herunder ogsaa, om der kan udfærdiges et fælles Regulativ for saavel de nye som de før Loven af 1925 bestaaende Anlæg under Digelaget. Det er altsaa dette, den højtærede Landbrugsminister efter Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder ønsker Bemyndigelse til at udstede. De Anlæg, som henhører under sidstnævnte Ministerium, er bl. a. Havdiget fra Rigsgrænsen til Højer. For uindviede vil jeg gerne oplyse, at Landevejen, der fører fra Grænsebyen Rudbøl til Højer, er bygget oppe paa selve Diget, og da Landevejene som bekendt hører ind under Ministeriet for offentlige Arbejder, er det altsaa de to Ministerier, Ministeriet for Landbrug og Fiskeri og Ministeriet for offentlige Arbejder, der maa forsøge at komme overens om Reguleringen af disse Forhold. Endvidere nævner man Højer Sluse med tilhørende Bygninger. Det er det Sted, hvor Vandet fra hele det afvandede Omraade flyder ud i Vesterhavet.

Paa det nye saavel som paa det gamle afvandede og inddigede Areal findes der visse Fællesudgifter, som er nævnt i Bemærkningerne til § 2, men der hersker stærk Uenighed om de nye Koges Bidragspligt til de ældre Anlæg, altsaa

dem, som var før Loven af 1925, og det er det, som Afvandingskommissionen skal afgøre ved Hjælp af de Regulativer, som den højtærede Minister nu søger Bemyndigelse til at udarbejde.

§ 3 i Lovforslaget tager Sigte paa, paa Grundlag af indhøstede Erfaringer — bl. a. fordi der ved Erhvervelse af nye Arealer maa indtræde nye Partsfordelinger — at tage Spørgsmaalet op til Revision, naar tilstrækkelig Anledning dertil foreligger.

I § 4 foreslaas det, at Tilsynet med Digelagets Administration føres af Tønder Amtsraad, bortset fra den foreskrevne tekniske Kontrol, som føres af henholdsvis Landbrugsministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder.

Ifølge § 5 skal de paa Ejendommene hvilende Bidrag til Afvandings- og Digeanlæggene tinglyses, og i § 6 bestemmes det, at alle Afgifter til det offentlige i Anledning af Tinglysningen bortfalder, med andre Ord: der bliver ingen Omkostninger for de enkelte Lodsejere.

Det er i det væsentlige, hvad Lovforslaget indeholder. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg vil dog allerede nu gøre opmærksom paa, at det over for mig er nævnt, at man ønsker Lovforslaget henvist til et Udvalg; jeg skal senere foreslaa, at dette sker.

Jens Høyer: Man kan vist sige, at Resultatet af det store Afvandingsarbejde, der er udført i Marsken, i Hovedsagen har svaret til de Forventninger, man paa Forhaand kunde nære dertil. Det er, som den ærede foregaaende Taler bemærkede, store Arealer, det drejer sig om, ca. 9 000 ha; og det betyder alligevel noget i et saa lille Land som Danmark, at man kan gøre saa at sige en Nyvinding i det Omfang, hvori det her er sket. Ganske vist er det blevet dyrere, betydeligt dyrere, end det var anslaaet til; men i det lange Løb tror jeg nok, at disse Penge vil komme tilbage med Rente. Der er jo ogsaa den Omstændighed, at det altid ser godt ud, at Forstuen er pæn, naar fremmede Folk kommer ind. Det er ogsaa godt, at fremmede, som gæster os sydfra, faar det Indtryk, at det ser godt ud i vort Land; det kan vi maaske have i Erindring, hvis der senere skulde blive Tale om at hjælpe andre Egne nede ved Grænsen, hvor der jo er særlige Forhold.

Skønt man maa sige, at hvad den tekniske Side angaar, er Sagen i Almindelighed godt løst, forhindrer det jo ikke, at